

man altså også få vejledning i, hvordan man skal få problemet løst.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er det ikke mig, der har fremmanet privatiseringsspøgelset. Det er sådan set Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, der har været ude at sige, at det er en væsentlig del af formålet, og Falcks direktør udtaler til Ritzau i dag, at de glæder sig til at få nogle større enheder, så bliver det nemmere at komme ind på markedet.

Men for at holde fast i det her med den entydige offentlige forvaltning, så kan jeg forstå, at det sådan set ikke ligger i regeringens udspil. Det er noget, man håber på at kommunerne vil komme med bagefter. Så alt det, man forsøger at sælge reformen på, at det bliver en klar forenkling for borgerne, ligger altså slet ikke i den her reform. Det er noget man håber på kommer bagefter.

Så er der spurgt fra mange sider om denne ene dør, som folk skal ind ad, og nogle har talt om kvikskranke og andet, og derfor vil jeg bare høre, om De Konservative har en jobbeskrivelse for den medarbejder, der skal stå der i kommunens kvikskranke, og som skal være den ene indgang for den, der har et handicappet barn, for den, der lige er blevet skilt, for den, der lige er blevet arbejdsløs, for den, der gerne vil starte en ny virksomhed, for den, der har et problem med sit befordringsfradrag osv., altså for den medarbejder, der skal tage sig at alle de problemer på en gang.

Jeg er godt klar over, de ikke skal løse problemerne, de skal sende dem videre i systemet. Men for den medarbejder, der skal kunne alt det, må det være en meget imponerede uddannelse, der skal skrues sammen.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nu må jeg sige til fru Line Barfod, at det her jo ikke fysisk drejer sig om en indgangsdør. Det drejer sig ikke fysisk om svingdøre eller fysisk om en kvikskranke. Hvordan man vil organisere det i praksis ude i kommunen, det skal man nok dér kunne finde ud af.

Det, der sker, er, at man entydigt placerer en stribe borgernære, væsentlige beslutninger i primærkommunen i modsætning til tidligere, og det giver naturligvis kommunen en exceptionel chance for at give den særlige service til borgerne, at den reelt i billedsprog bliver hoveddøren

til den offentlige sektor. Det har ikke så meget med skranken og så meget med den fysiske dør at gøre, men det er myndighedsopgaven, der nu bliver placeret hos kommunen.

I øvrigt ved jeg jo, at de kommunale organisationer er stærkt optaget af den mulighed, man får nu, til reelt at blive – i billedsprog – hoveddøren til den offentlige sektor i Danmark.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, at det her kræver mod. Men man skal jo passe på, at man ikke bliver overmodig, særlig hvis man er overmodig på andres vegne. Dem, jeg taler om, er selvfølgelig de mennesker, der er allermost afhængige af, at velfærdsstaten fungerer og giver et ordentligt tilbud, dem, der er afhængige af, at de får hjælp 24 timer i døgnet, ofte hele livet.

Der kan vi se af opgørelser, at hvis man f.eks. har en kommune på 35.000 indbyggere – og det er jo lige godt og vel det, regeringen foreslår – så vil man have brug for to pladser på et observations- og behandlingshjem for børn fra 0 til 6 år. To pladser! Hvis man går op til den aldersgruppe, der hedder 16-17-årige, hvor det er unge med massive psykosociale problemer, vil man have brug for halvanden plads, hvis man er 35.000 indbyggere.

Kl. 14.55

Kan hr. Knud Erik Kirkegaard ikke godt forstå, at det kan være lidt svært for os andre at have tiltro til, at man godt kan lave et tilbud med den faglige kvalitet, som de her borgere har krav på, på henholdsvis halvanden og to pladser?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nu har jeg i løbet af dagen lyttet til fru Sandy Brinck, som har haft en række engagerede indlæg, som jeg har den største respekt for.

Jeg er ikke i tvivl om, at fru Sandy Brinck føler meget for den sag her. Fru Sandy Brinck er bare nødt til at erkende, at der også er andre, der kan gøre det. Og jeg kan garantere for, at det er en sag, vi er meget, meget optagede af i den konservative folketingsgruppe. Vi vil ikke acceptere forringelse for nogen handicapgruppe. Vi vil ikke acceptere, at der er institutioner, der, om jeg så må sige, bliver placeret mellem to stole. Vi vil følge det her meget tæt.

For det første mener jeg, at oplægget tager højde for næsten alle tænkelige problemer, der